

Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedstjude omstrefsende Katte." De ville se, at her er taget meget store Forbehold. Hunden skal strejfe omkring. Fordi en Mand gaar med en Hund, og den springer over Grøften, kan man ikke sige, den strejfer om, og saa skal først Sognefogeden og Dyrigheden underrettes derom, og først hvis saa Hunden kommer igen og stadig strejfer om paa Ejendommen og ikke kan optages, har man Ret til at stjude den, saa det forekommer mig, at der er taget ret tilbørligt Hensyn til Hundeejere, som have Hunde, som de ikke kunne holde tilstrækkeligt Styr paa.

I § 12 er der gjort en lille Forandring med Hensyn til Veje og Stier. Den er i Overensstemmelse med det oprindelige Regeringsforslag, inden det kom til Landstinget. Dernæst staar der "Jagthund", og det er rettet til "Hund". Det vil altsaa sige, at man har ment, at hvem der færdes med en Hund, som ind under denne Bestemmelse, for ellers vilde de fleste sige, at den Hund, de havde med sig, ikke var nogen Jagthund; og det er jo overhovedet ret vanskeligt at afgøre, om det er en Jagthund eller en almindelig Hund; f. Eks. en Blanding af en Gaardhund og en Jagthund kan være meget stiftet til Jagt; men muligvis kan man oplaste det Spørgsmaal, hvorvidt det er en Jagthund. Det er for ikke at faa for mange Vanskeligheder ad denne Vej, at man har foreslaaet, at det skulde ske saaledes. Endelig er der af det samme Mindretal, som findes under Endringsforslag Nr. 4, stillet det samme Forslag med Hensyn til Fjen; det er blot en Gentagelse deraf. Af Udvalget er der i § 12, sidste Stykke, gjort en lille Forandring. Der staar: "I Skovene, hvad enten disse tilhøre Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Jagthunde, uden for de gennem Skovene førende offentlige Veje." Der har man saa i Stedet sat: "Uden for de gennem Skovene førende ikke private Veje." Udvalget har ikke kunnet finde noget bedre Udtryk derfor, men paa den ene Side har man ment, at der var Veje, som maatte ikke være offentlige, og som paa den anden Side flere havde Lov til at benytte. Det er for at undgaa det, at man har sat det ind, og samtidig var man bange for, at hvis man satte et for skrap Ord ind, kunde Følgen let blive, at en stor Del private Skovveje kunde blive afspærrede; naar altsaa Ejerne saa, at de ikke kunde værges dem for Hundene paa anden Maade, vilde Skovene ligefrem blive afspærrede; og da jo nu en stor Del af de private Skove omkring i Landet ere til Fornøjelse baade for de om-

boende Folk og for de Gæster, som komme paa Egnen, vil man nødigt paa denne Maade, altsaa ved en Misforstaaelse, bevirke, at en stor Masse private Skove blive lukkede for Omegnens Beboere og for Gæsterne. — I § 13 er der indsat et Endringsforslag, som er i Overensstemmelse med de Forslag til Endringer i Straffebestemmelser og Paatale, som Udvalget overhovedet stiller, og jeg skal altsaa omtale det, naar jeg kommer tilbage dertil. — Dernæst komme vi til § 14. Om denne Paragraf har der ikke kunnet opnaas Enighed. Paragraffen er meget kort, kun to Linier, og jeg skal tillade mig at oplæse den. Den lyder saaledes efter Regeringsforslaget: "Det er forbudt at udøve Jagt paa Søn- og Helligdage, samt om Natten, hvorved forstaaes Tiden fra en Time efter Solens Nedgang til dens Opgang." Der er et Flertal, som har stillet Forslag om, at hele Paragraffen skal udgaa. Man har altsaa ment, at baade Forbudet mod Søn- og Helligdagsjagt og Forbudet mod Nattejagt burde udgaa; og jeg skal i saa Henseende henvisse til de Bilag, som følge med Betænkningen. Der er under Bilag 2 en Adresse til Folketingets Udvalg for Lov om Jagten, som er understrevent af 524 Jægere fra alle Landets Egne, og hvori de meget bede om, at de maa have Lov til at gaa paa Jagt paa Søn- og Helligdage, da de ellers ikke kunne gaa paa Jagt. Under Bilag 3 er der ligeledes en Del Folk, som ansøge om at maatte gaa paa Jagt om Natten, da de ellers vilde blive hjemsogte af Kobbjør eller Dyr, som gøre Støde paa Markerne. Dette har Udvalgets Flertal ment at burde tage Hensyn til, da det er i Overensstemmelse med Udvalgets Flertals Anskuelse, og Udvalget har altsaa indstillet, at § 14 skulde udgaa. Men der er et Mindretal, som har ønsket at faa det forandret noget, navnlig med Hensyn til Nattejagten, saaledes at denne kun blev forbudt paa en indskrænket Tid af Natten, saaledes at Tiden fra 2 Timer efter Solens Nedgang og til 1 Time før dens Opgang blev den Tid, i hvilken man ikke maatte stjude. Jeg mener, at dette er noget, som det ikke kan nytte, at jeg her siger mere om. Jeg tror, at hver især maa gøre sig klart, hvad han mener om Nattejagten og Søndagsjagten, og saa maa Afstemningen gøre Udslaget. Derfor skal jeg ikke opholde mig videre herved. — I § 15 har man forbudt unge Mennesker, som ikke have fyldt 16 Aar, at gaa paa Jagt, og ligeledes har man forbudt Folk, som enten selv eller hvis Familie ere under Fattigvæsenets Forsorg, at udøve Jagt. Denne Paragraf har Udvalget været enig om at